

Szabó Miklós

1927-ben született Budapesten.

Textilvegyész szakmérnöki oklevelét 1951-ben szerezte, száma: 233/1951-Tv.I/17.

1946-ban a Magyar Textilipar Rt.-nél helyezkedett el. Gyakornokként megismerkedett a gyár előkészítő részlegével, a teljes kikészítő vertikummal és a kémiai laboratóriummal. 1947-ben technikussá minősítették. 1950-ben áthelyezték az új Textilipari Kutató Intézetbe. A Kémiai Osztályon a textilkémia időszerű témáinak kidolgozásával foglalkozott. Kutatta a hazai kénes (szulfohanil) színezékek tulajdonságait, kihúzásukat vizsgálta pamutfonalakon és kelméken. Foglalkozott különféle ragasztóanyagok alkalmazásával pamut láncfonalak irezésekor (üzemi próbagyártások), kender fonalak hideg irezésével karboximetil-cellulózzal (CMC), keményítőpép tulajdonságainak vizsgálatával polarográfiásan. Részt vett a TERMOTEX eljárás alkalmazásában, és a pamutkelme színezésben. Közreműködött a termotex-színezés és a termotex-láncfonal irezés üzemi alkalmazásának fejlesztésben öt magyar textilgyárban. 1958-ban Frankfurtban Volontor tanfolyamot végzett. 1961-ben látogatást tett a cseh Chemapol cégnél. Manchesterben az ICI cégnél tanulmányozta a reaktív színezékek alkalmazását a színezésben és a nyomásban. 1971-ben a gyapjú szerves oldószeres kikészítésének tanulmányozását végezte Lodzban és Bielsko-Bialaban. 1974-ben korszerű gyapjúkelme kikészítésével foglalkozott az akkori NSZK-ban.

Az Egyetem Tanácsa **arany diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.